

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 15. októbra 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 267 ZFEÚ – Rozsah povinnosti vnútroštátnych súdov rozhodujúcich v poslednom stupni podať návrh na začatie prejudiciálneho konania – Konanie o povolení kasačného opravného prostriedku na najvyššom súde členského štátu – Žiadosť účastníka konania, ktorý žiada o povolenie kasačného opravného prostriedku, v súvislosti s tým, aby bola Súdnemu dvoru predložená otázka týkajúca sa výkladu práva Únie – Vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej sa kasačný opravný prostriedok povolí, ak nastoľuje právnu otázku, ktorá je významná pre zabezpečenie právnej istoty, jednotné uplatňovanie práva alebo jeho vývoj – Povinnosť najvyššieho vnútroštátneho súdu preskúmať v rámci konania o povolení kasačného opravného prostriedku to, či je potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania – Odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku“

Vo veci C-144/23,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Vrhovno sodišče (Najvyšší súd, Slovinsko) zo 7. marca 2023 a doručený Súdnemu dvoru 9. marca 2023, ktorý súvisí s konaním:

KUBERA, trgovanje s hrano in pijačo, d.o.o.

proti

Republika Slovenija,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda T. von Danwitz, predsedovia komôr F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos, M. L. Arastey Sahún, S. Rodin, D. Gratsias, M. Gavalec, sudcovia A. Arabadžiev (spravodajca), J. Passer, Z. Csehi a O. Spineanu-Matei,

generálny advokát: N. Emiliou,

tajomník: M. Longar, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 5. marca 2024,

* Jazyk konania: slovinčina.

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- KUBERA, trgovanje s hrano in pijačo, d.o.o., v zastúpení: A. Velkaverh, odvetnik,
- slovinská vláda, v zastúpení: B. Jovin Hrastnik a N. Pintar Gosenca, splnomocnené zástupkyne,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller, splnomocnený zástupca,
- lotyšská vláda, v zastúpení: K. Pommere a S. Zābele, splnomocnené zástupkyne,
- holandská vláda, v zastúpení: P. P. Huurnink, splnomocnená zástupkyňa,
- fínska vláda, v zastúpení: A. Laine, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: F. Erlbacher, B. Rous Demiri a C. Urraca Caviedes, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. júna 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 267 tretieho odseku ZFEÚ a článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou KUBERA, trgovanje s hrano in pijačo, d.o.o. (ďalej len „KUBERA“) na jednej strane a Republika Slovenija (Slovinská republika), zastúpenou Ministerstvom za finance (Ministerstvo financií, Slovinsko), na druhej strane vo veci colného opatrenia týkajúceho sa dodržiavania práv duševného vlastníctva.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 17 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 608/2013 z 12. júna 2013 o presadzovaní práv duševného vlastníctva colnými orgánmi a zrušení nariadenia Rady (ES) č. 1383/2003 (Ú. v. EÚ L 181, 2013, s. 15) stanovuje:

„Ak colné orgány zistia tovar podozrivý z porušovania práva duševného vlastníctva, na ktoré sa vzťahuje rozhodnutie o schválení žiadosti [o prijatie opatrenia podanej príslušnému colnému útvaru colných orgánov], pozastavia prepustenie tovaru alebo ho zaistia.“

Slovinské právo

4 Článok 22 slovinskej Ústavy znie:

„Rovnaká ochrana práv sa zaručuje každému v každom konaní pred súdom a pred inými štátnymi orgánmi, orgánmi územnej samosprávy a pred nositeľmi verejných funkcií, keď rozhodujú o právach, povinnostiach alebo právom chránených záujmoch osoby.“

5 Ustanovenie § 22 ods. 1 Zakon o upravnem sporu (zákon o správnom konaní) (Uradni list RS, č. 105/06) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej stanovuje:

„V správnych sporoch sa uplatnia ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, pokiaľ tento zákon nestanovuje inak.“

6 Ustanovenie § 367 ods. 1 Zakon o pravdnem postopku (Občiansky súdny poriadok) (Uradni list RS, č. 73/07) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „ZPP“) stanovuje:

„Účastníci konania môžu podať kasačný opravný prostriedok proti právoplatnému rozsudku vydanému v druhom stupni do 15 dní od oznámenia rozhodnutia [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd, Slovinsko)] o povolení [kasačného] opravného prostriedku.“

7 Podľa § 367a ZPP:

„1. Súd povolí kasačný opravný prostriedok, ak možno očakávať, že v rozhodnutí [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)] sa rozhodne o právnej otázke, ktorá je významná pre zabezpečenie právnej istoty, jednotné uplatňovanie práva alebo vývoj práva prostredníctvom judikatúry. Súd povolí [kasačný] opravný prostriedok najmä v týchto prípadoch:

- ak ide o právnu otázku, v súvislosti s ktorou sa rozhodnutie súdu druhého stupňa odchyľuje od judikatúry [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)], alebo
- ak ide o právnu otázku, vo vzťahu ku ktorej neexistuje judikatúra [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)], najmä ak judikatúra vyšších súdov nie je jednotná, alebo
- ak ide o právnu otázku, vo vzťahu ku ktorej nie je judikatúra [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)] jednotná.

2. [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)] rozhodne o povolení [kasačného] opravného prostriedku na základe žiadosti o povolenie [kasačného] opravného prostriedku jedného z účastníkov konania.“

8 Ustanovenie § 367b ZPP znie:

„1. Žiadosť o povolenie [kasačného] opravného prostriedku musí podať účastník konania v lehote 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozsudku druhostupňového súdu.

2. Žiadosť o povolenie [kasačného] opravného prostriedku sa podáva na [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)].

...

4. V žiadosti o povolenie [kasačného] opravného prostriedku musí účastník konania presne a konkrétne uviesť spornú právnu otázku a právnu normu, ktorej porušenie uvádza, okolnosti preukazujúce význam otázky, ako aj stručné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré druhostupňový súd v danej veci rozhodol protiprávne; musí presne a konkrétne opísať údajné procesné nezrovnalosti a rovnako preukázať existenciu judikatúry [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)], od ktorej sa rozhodnutie [súdu nižšieho stupňa] odchyľilo, alebo nejednotnosť judikatúry.“
- 9 Ustanovenie § 367c ZPP stanovuje:
- „1. O žiadosti o povolenie [kasačného] opravného prostriedku rozhoduje uznesením senát [Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)] zložený z troch sudcov.
2. Na odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o povolenie [kasačného] opravného prostriedku stačí, aby súd vo všeobecnosti uviedol, že podmienky stanovené v § 367a tohto zákona nie sú splnené.
3. V uznesení o povolení [kasačného] opravného prostriedku súd uvedie, v ktorej časti alebo v akých osobitných právnych otázkach sa [kasačný] opravný prostriedok povoľuje.
4. Proti rozhodnutiu o povolení alebo zamietnutí [kasačného] opravného prostriedku nie je možné podať opravný prostriedok.“
- 10 Podľa § 368 ZPP:
- „[Vrhovno sodišče (Najvyšší súd)] rozhoduje o kasačnom opravnom prostriedku.“
- 11 Podľa § 370 ods. 1 ZPP:
- „[Kasačný] opravný prostriedok možno podať z dôvodu podstatného porušenia ustanovení upravujúcich konanie na súde prvého stupňa, ktorých sa účastník konania dovoľával pred súdom druhého stupňa, z dôvodu podstatného porušenia ustanovení upravujúcich konanie pred súdom druhého stupňa alebo z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 12 KUBERA, obchodná spoločnosť s potravinami a nápojmi, kúpila v Turecku 87 600 plechoviek s nápojom Red Bull vyrobených v Rakúsku a prepravila ich loďou do prístavu Koper (Slovinsko) na účely ich dovozu.
- 13 Dvoma rozhodnutiami z 5. októbra 2021 finančná správa Slovinskej republiky rozhodla o zaistení týchto plechoviek na základe článku 17 nariadenia č. 608/2013 až do skončenia súdneho konania začatého na návrh spoločnosti Red Bull GmbH, majiteľa práv duševného vlastníctva týkajúcich sa uvedených plechoviek, a to s cieľom chrániť tieto práva.
- 14 V nadväznosti na zamietnutie správnych sťažností podaných proti týmto rozhodnutiam podala KUBERA proti uvedeným rozhodnutiam žaloby na Upravno sodišče (Správny súd, Slovinsko), ktorý tieto žaloby zamietol.

- 15 KUBERA podala na Vrhovno sodišče (Najvyšší súd), ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, dve žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku proti rozsudkom Upravno sodišče (Správny súd), v rámci ktorých tvrdí, že spor vo veci samej nastoľuje otázku, či sa nariadenie č. 608/2013 uplatňuje na situáciu, keď je dovezený tovar vyrobený majiteľom práv priemyselného vlastníctva, ktoré s ním súvisia. Ide o dôležitú právnu otázku v zmysle § 367a ZPP, ktorá odôvodňuje povolenie kasačného opravného prostriedku. KUBERA sa domnieva, že nariadenie č. 608/2013 sa na takúto situáciu neuplatňuje, a v prípade, že vnútroštátny súd nesúhlasí s týmto posúdením, navrhuje, aby bol na Súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa tejto otázky.
- 16 Vnútroštátny súd sa na jednej strane pýta, či mu na účely rozhodnutia o žiadostiach spoločnosti KUBERA o povolenie kasačného opravného prostriedku vyplýva z článku 267 tretieho odseku ZFEÚ povinnosť, aby sa v rámci prejudiciálneho konania obrátil na Súdny dvor s otázkou týkajúcou sa výkladu práva Únie. Na druhej strane sa pýta, či je v prípade, ak by usúdil, že nie je potrebné obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, povinný odôvodniť svoje rozhodnutie podľa článku 47 Charty, hoci podľa § 367c ods. 2 ZPP musí byť rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku odôvodnené len stručne.
- 17 Vnútroštátny súd uvádza, že kasačný opravný prostriedok je mimoriadnym opravným prostriedkom smerujúcim proti právoplatnému súdnemu rozhodnutiu a jeho cieľom je zjednotiť judikatúru a usmerniť ju rovnako, ako je to v konaní o návrhu na začatie prejudiciálneho konania upravenom v článku 267 ZFEÚ. Keďže právo Únie je súčasťou slovinského právneho poriadku, prostredníctvom preskúmania dohliada aj na správne a jednotné uplatňovanie práva Únie.
- 18 Konanie o kasačnom opravnom prostriedku sa delí na dve fázy, a to jednak na fázu, ktorej cieľom je určiť, či je potrebné povoliť kasačný opravný prostriedok, a jednak na fázu týkajúcu sa meritórneho preskúmania predmetnej veci v prípade udelenia tohto povolenia.
- 19 Kasačný opravný prostriedok možno povoliť len na základe výslovnej žiadosti jedného z účastníkov predmetného sporu a len vtedy, ak tento opravný prostriedok preukazuje objektívny význam právnej otázky, o ktorej má rozhodnúť Vrhovno sodišče (Najvyšší súd). V rámci fázy týkajúcej sa preskúmania žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku by teda tento súd mal uprednostniť verejný záujem v širšom zmysle, a to nevyhnutnosť zabezpečiť koherenciu judikatúry a jednotné uplatňovanie práva, a nie súkromný záujem účastníkov sporu. Táto fáza predstavuje „filter“ prístupu na Vrhovno sodišče (Najvyšší súd), ktorého cieľom je zabezpečiť, aby si tento súd v plnom rozsahu splnil svoju ústavnú úlohu a rozhodol v primeranej lehote.
- 20 Z judikatúry Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) vyplýva, že kasačný opravný prostriedok sa povolí, ak účastník konania dostatočne preukáže, že súd nižšieho stupňa sa odchyľil od judikatúry Súdneho dvora alebo že predmetná vec nastoľuje otázku týkajúcu sa súladu vnútroštátneho práva s právom Únie, ku ktorej neexistuje judikatúra Vrhovno sodišče (Najvyšší súd). Tento súd už povolil kasačné opravné prostriedky z dôvodu, že položená otázka bola významná tak z hľadiska jednotného výkladu a uplatňovania práva Únie, ako aj z hľadiska vývoja vnútroštátneho práva. Otázky týkajúce sa práva Únie a otázky týkajúce sa vnútroštátneho práva by vnútroštátny súd teda posudzoval rovnako.
- 21 Vnútroštátny súd však spresňuje, že hoci nie je vylúčené, že právny význam veci, ktorá mu bola predložená, môže vyplývať z úvah týkajúcich sa práva Únie, ani skutočnosť, že toto právo možno uplatniť v rámci preskúmania veci samej, ani okolnosť, že jeden z účastníkov sporu vo svojej

žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku navrhuje podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania, samy osebe nepostačujú na to, aby bol kasačný opravný prostriedok povolený.

- 22 V dôsledku toho vnútroštátny súd nie je podľa ZPP povinný, aby už vo fáze konania o povolení kasačného opravného prostriedku preskúmal, či je alebo nie je potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku za predpokladu, že by bol tento opravný prostriedok povolený.
- 23 Vnútroštátny súd tiež uvádza, že jeho rozhodnutia týkajúce sa žiadostí o povolenie kasačného opravného prostriedku nemožno napadnúť súdnym opravným prostriedkom podľa vnútroštátneho práva a že ak odmietne povoliť takýto kasačný opravný prostriedok, obmedzuje sa na konštatovanie, že podmienky stanovené v § 367a ZPP neboli splnené.
- 24 Z rozhodnutia Ustavno sodišče (Ústavný súd, Slovinsko) z 31. marca 2022 však vyplýva, že žiadosť jedného z účastníkov sporu, aby sa Súdnemu dvoru predložil návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaná v rámci žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku, sa musí preskúmať už vo fáze posudzovania tejto poslednej uvedenej žiadosti. Ustavno sodišče (Ústavný súd) tiež rozhodol, že ak Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) vydá rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku, článok 47 Charty v spojení s článkom 22 slovinskej Ústavy vyžaduje, aby tento posledný uvedený súd odôvodnil toto rozhodnutie rovnakým spôsobom ako jeho súdne rozhodnutia. Z uvedeného rozhodnutia Ustavno sodišče (Ústavný súd) vyplýva, že Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) musí v rámci konania o povolení kasačného opravného prostriedku preskúmať žiadosť o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor podľa článku 267 ZFEÚ s prihliadnutím na kritériá vyplývajúce z judikatúry Súdneho dvora a musí vo svojom rozhodnutí, ktorým nepovoľuje kasačný opravný prostriedok, uviesť dôvody, pre ktoré nepodal návrh na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, a to s cieľom prípadne umožniť Ustavno sodišče (Ústavný súd) overiť, či boli dodržané podmienky, na základe ktorých je prípustné odchyliť sa od povinnosti podať návrh na začatie prejudiciálneho konania stanovenej v článku 267 tretom odseku ZFEÚ, ako vyplývajú z tejto judikatúry.
- 25 Vnútroštátny súd, ktorý sa domnieva, že v prejednávanej veci žiadosti spoločnosti KUBERA o povolenie jej kasačných opravných prostriedkov nespĺňajú podmienky stanovené v § 367a ZPP, a preto im nemožno vyhovieť, usudzuje, že vzhľadom na rozhodnutie Ustavno sodišče (Ústavný súd) z 31. marca 2022 spor vo veci samej nastoľuje významnú otázku týkajúcu sa výkladu práva Únie, ktorá mu ukladá povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ.
- 26 V tejto súvislosti vnútroštátny súd poznamenáva, že na to, aby vo fáze preskúmania žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku určil, či sa má otázka výkladu práva Únie, ktorú položil jeden z účastníkov sporu, predložiť Súdnemu dvoru v rámci prejudiciálneho konania, musí posúdiť určitý počet súvisiacich právnych otázok. Mal by najmä určiť, či je právo Únie uplatniteľné na predmetný spor, či dotknutý účastník konania žiada, aby Súdny dvor rozhodol o prejudiciálnej otázke týkajúcej sa výkladu právneho predpisu Únie, a či je potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania. To by si v podstate vyžadovalo meritórneho preskúmania kasačného opravného prostriedku už v tejto fáze. Výklad, ktorý presadzuje Ustavno sodišče (Ústavný súd), pokiaľ ide o povinnosť vyplývajúcu z článku 267 ZFEÚ, by znamenal úplnú zmenu prístupu vnútroštátneho súdu v rámci jeho rozhodnutí týkajúcich sa žiadostí o povolenie kasačného opravného prostriedku. Okrem toho vnútroštátny súd uvádza, že rozhodnutie Súdneho dvora v prejudiciálnom konaní by nemalo potrebný účinok v rámci konania o povolení

kasačného opravného prostriedku, keďže až vo fáze meritórneho preskúmania kasačného opravného prostriedku možno určiť, či je právo Únie uplatniteľné na predmetnú vec a či si vyžaduje výklad Súdneho dvora.

- 27 Vnútroštátny súd sa tiež pýta, či vzhľadom na existenciu konania o povolení kasačného opravného prostriedku upraveného v ZPP možno konštatovať, že súdne rozhodnutia, v prípade ktorých takýto opravný prostriedok nie je povolený, pochádzajú od vnútroštátneho súdu, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva a ktorý má povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 tretieho odseku ZFEÚ.
- 28 Napokon, ak by Súdny dvor konštatoval, že vnútroštátny súd je povinný už vo fáze skúmania žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku preskúmať otázku, či je potrebné obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, vnútroštátny súd sa pýta, či sa povinnosť odôvodnenia uvedená najmä v bode 51 rozsudku zo 6. októbra 2021, *Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi* (C-561/19, EU:C:2021:799), uplatňuje aj na rozhodnutia, ktorými nepovolí podanie kasačného opravného prostriedku.
- 29 Za týchto podmienok Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Bráni článok 267 tretí odsek [ZFEÚ] uplatneniu ustanovenia [ZPP], podľa ktorého Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) v konaní o [preskúmaní žiadosti o] povolenie podať [kasačný] opravný prostriedok neskúma, či zo žiadosti účastníka konania o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na [Súdny dvor] vyplýva povinnosť Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania?
2. [Ak je odpoveď na prvú otázku kladná,] má sa článok 47 Charty, týkajúci sa povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutia, vykladať v tom zmysle, že procesné rozhodnutie, ktorým sa zamietajú žiadosti účastníka konania o povolenie podať kasačný opravný prostriedok v súlade so [ZPP], je ‚súdnym rozhodnutím‘, v ktorom musia byť uvedené dôvody, pre ktoré nemožno v danom prípade prijať žiadosti účastníka konania o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na [Súdny dvor]?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 30 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 267 tretí odsek ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, rozhodol v rámci konania o preskúmaní žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku, ktorého výsledok závisí od významu právnej otázky nastolenej jedným z účastníkov sporu pre právnu istotu, jednotné uplatňovanie práva alebo jeho vývoj, o zamietnutí takejto žiadosti o povolenie bez toho, aby posúdil, či je povinný obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, ktorá bola položená na podporu tejto žiadosti.

- 31 Treba pripomenúť, že hoci organizácia súdnictva v členských štátoch, najmä zriadenie, zloženie, právomoci a fungovanie najvyšších vnútroštátnych súdov, patrí do právomoci týchto štátov, tieto štáty sú pri výkone tejto právomoci povinné plniť povinnosti, ktoré im vyplývajú z práva Únie (rozsudok z 11. júla 2024, Hann-Invest a i., C-554/21, C-622/21 a C-727/21, EU:C:2024:594, bod 44, ako aj citovaná judikatúra).
- 32 Z toho vyplýva, že hoci právo Únie v zásade nebráni tomu, aby členské štáty zaviedli konania o povolení opravných prostriedkov alebo iné systémy výberu alebo „filtrácie“ predloženia veci najvyšším vnútroštátnym súdom, uplatnenie takýchto konaní alebo systémov musí byť v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z tohto práva, najmä z článku 267 ZFEÚ.
- 33 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že prejudiciálne konanie upravené v tomto článku, ktoré predstavuje základ súdneho systému koncipovaného Zmluvami, má za cieľ, nastolením dialógu medzi súdmi, konkrétne medzi Súdny dvorom a súdmi členských štátov, zabezpečiť jednotný výklad práva Únie. Toto konanie tak umožňuje zabezpečiť súdržnosť, plný účinok a autonómiu tohto práva a nakoniec aj jeho špecifický charakter [stanovisko 2/13 (Pristúpenie Európskej únie k EDLP) z 18. decembra 2014, EU:C:2014:2454, bod 176, ako aj rozsudky zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 27, a z 22. februára 2022, RS (Účinok rozhodnutí Ústavného súdu), C-430/21, EU:C:2022:99, bod 73].
- 34 Pokiaľ proti rozhodnutiu vnútroštátneho súdu neexistuje nijaký opravný prostriedok, tento súd je v zásade povinný obrátiť sa na Súdny dvor v zmysle článku 267 tretieho odseku ZFEÚ, ak je v konaní pred ním nastolená otázka týkajúca sa výkladu práva Únie alebo platnosti aktu sekundárneho práva (pozri v tomto zmysle rozsudky z 18. júla 2013, Consiglio Nazionale dei Geologi, C-136/12, EU:C:2013:489, bod 25; zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 32, ako aj z 22. decembra 2022, Airbnb Ireland a Airbnb Payments UK, C-83/21, EU:C:2022:1018, bod 79).
- 35 Povinnosť vnútroštátnych súdov, proti rozhodnutiam ktorých nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou, patrí do oblasti spolupráce, zavedenej s cieľom správneho uplatnenia a jednotného výkladu práva Únie vo všetkých členských štátoch, medzi vnútroštátnymi súdmi pri výkone ich právomoci uplatňovania práva Únie a Súdny dvorom. Cieľom tejto povinnosti je najmä predchádzať tomu, aby nebola v niektorom členskom štáte vydaná vnútroštátna judikatúra, ktorá by nebola v súlade s právnymi pravidlami Únie [rozsudky z 24. mája 1977, Hoffmann-La Roche, 107/76, EU:C:1977:89, bod 5; zo 4. júna 2002, Lyckeskog, C-99/00, EU:C:2002:329, bod 14, a zo 4. októbra 2018, Komisia/Francúzsko (Zrážková daň z hnutelného majetku), C-416/17, EU:C:2018:811, bod 109].
- 36 Vnútroštátny súd, proti rozhodnutiam ktorého nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, môže byť oslobodený od povinnosti stanovenej v článku 267 treťom odseku ZFEÚ len v prípade, ak konštatoval, že položená otázka nie je relevantná, alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora, alebo že správny výklad práva Únie sa zdá taký jasný, že neponecháva miesto pre nijaké primerané pochybnosti (rozsudky zo 6. októbra 1982, Cilfit a i., 283/81, EU:C:1982:335, bod 21, ako aj zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 33).

- 37 Takýto vnútroštátny súd musí na vlastnú zodpovednosť nezávisle a s náležitou pozornosťou posúdiť, či má povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor s otázkou práva Únie, ktorá bola pred ním nastolená, alebo či sa naopak nachádza v jednej zo situácií uvedených v predchádzajúcom bode, ktorá mu umožňuje vyhnúť sa tejto povinnosti (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. septembra 2005, *Intermodal Transports*, C-495/03, EU:C:2005:552, bod 37, ako aj zo 6. októbra 2021, *Conorzio Italian Management a Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 38 Ak teda ide o jednu z týchto situácií, tento vnútroštátny súd nie je povinný obrátiť sa na Súdny dvor podľa článku 267 tretieho odseku ZFEÚ, aj keby bola otázka týkajúca sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie nastolená účastníkom konania, ktoré pred ním prebieha (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2021, *Conorzio Italian Management a Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 57, ako aj citovanú judikatúru).
- 39 Treba tiež uviesť, že rozhodnutia vnútroštátneho súdu, proti ktorým môžu účastníci konania uplatniť námietky na najvyššom vnútroštátnom súde, nepochádzajú od „vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva“ v zmysle článku 267 ZFEÚ. Okolnosť, že vecné preskúmanie takýchto námietok, ktoré boli formulované tak ako vo veci samej v rámci kasačného opravného prostriedku, podlieha konaniu o povolení tohto opravného prostriedku zo strany tohto najvyššieho vnútroštátneho súdu, nezbavuje účastníkov konania možnosti podať opravný prostriedok (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. júna 2002, *Lyckeskog*, C-99/00, EU:C:2002:329, bod 16, a zo 16. decembra 2008, *Cartesio*, C-210/06, EU:C:2008:723, bod 76). Existencia takéhoto konania teda nemôže zmeniť súd nižšieho stupňa, ktorého rozhodnutie možno napadnúť v rámci takéhoto opravného prostriedku, na vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, a ktorý má v dôsledku toho povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor podľa článku 267 tretieho odseku ZFEÚ.
- 40 Naopak, túto povinnosť má najvyšší vnútroštátny súd, akým je Vrhovno sodišče (Najvyšší súd), s výhradou toho, čo bolo pripomenuté v bode 36 tohto rozsudku.
- 41 V prejednávanej veci z § 367a ods. 1 ZPP, ako aj z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom vyplýva, že na účely určenia, či sa má povoliť kasačný opravný prostriedok, tento súd skúma, či vec, ktorá mu bola predložená, nastoľuje právnu otázku, ktorá je významná pre zabezpečenie právnej istoty, jednotné uplatňovanie práva alebo jeho vývoj.
- 42 Treba však uviesť, že osobitné prípady uvedené v tomto ustanovení sa týkajú výlučne situácií charakterizovaných, pokiaľ ide o položenú právnu otázku, buď odchýlkou rozhodnutia druhostupňového vnútroštátneho súdu od judikatúry najvyššieho vnútroštátneho súdu, alebo neexistenciou judikatúry posledného uvedeného súdu, alebo nejednotnosťou judikatúry tohto súdu alebo vnútroštátnych vyšších súdov. Žiadny z týchto prípadov naopak neodkazuje na právo Únie, najmä na stav judikatúry Súdneho dvora Európskej únie týkajúcej sa otázky položenej na podporu žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku.
- 43 Vnútroštátny súd vysvetľuje, že uvedené ustanovenie vykladá v tom zmysle, že v štádiu preskúmania žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku nie je povinný posúdiť, či je alebo nie je potrebné, aby sa v rámci konania o kasačnom opravnom prostriedku obrátil na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa práva Únie, ktorá bola nastolená na podporu tejto žiadosti.

- 44 Vnútroštátny súd okrem toho spresňuje, že ak kasačný opravný prostriedok nie je povolený, rozhodnutie o zamietnutí s konečnou platnosťou ukončí konanie. V takom prípade by výklad práva Únie podaný súdom nižšieho stupňa mohol byť v dotknutom vnútroštátnom právnom poriadku záväzný, aj keby otázka položená na podporu žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku odôvodňovala podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor.
- 45 Takáto vnútroštátna právna úprava alebo prax tak môže viesť k situácii, v ktorej otázka týkajúca sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, hoci bola nastolená účastníkom konania pred Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) alebo by mala byť týmto súdom nastolená vzhľadom na právnu otázku predloženú týmto účastníkom konania a nepatrí medzi výnimky uvedené v bode 36 tohto rozsudku, nebola predložená Súdnemu dvoru v rozpore s povinnosťou, ktorú tomuto vnútroštátnemu súdu ukladá článok 267 tretí odsek ZFEÚ.
- 46 Takáto situácia však môže ohroziť účinnosť systému spolupráce medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom stanoveného v článku 267 ZFEÚ, ako aj dosiahnutie cieľov, ktoré tento článok sleduje, najmä cieľa zabrániť tomu, aby sa v ktoromkoľvek členskom štáte ustálila vnútroštátna judikatúra, ktorá nie je v súlade s pravidlami práva Únie.
- 47 Tento výklad nie je spochybnený judikatúrou vyplývajúcou z rozsudkov z 15. marca 2017, Aquino (C-3/16, EU:C:2017:209, bod 56), a zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi (C-561/19, EU:C:2021:799, bod 61), podľa ktorej vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, môže upustiť od predloženia prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru z dôvodov neprípustnosti, ktoré sú vlastné konaniu pred týmto vnútroštátnym súdom, ak boli dodržané zásady ekvivalencie a efektivity.
- 48 Prvý z týchto rozsudkov sa totiž týkal vnútroštátneho pravidla, podľa ktorého je odvolací dôvod neprípustný, ak smeruje len k spochybneniu odôvodnenia napadnutého rozsudku, zatiaľ čo ostatné dôvody môžu samy osebe odôvodniť tento rozsudok (rozsudok z 15. marca 2017, Aquino, C-3/16, EU:C:2017:209, bod 54). Druhý z uvedených rozsudkov sa týkal vnútroštátneho pravidla, podľa ktorého sa nová otázka položená účastníkom konania po podaní opravného prostriedku na vnútroštátny súd rozhodujúci v poslednom stupni musí vyhlásiť za neprípustnú z dôvodu, že mení predmet sporu (rozsudok zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 60).
- 49 Vo veciach, v ktorých boli vydané rozsudky uvedené v predchádzajúcom bode, išlo o vnútroštátne pravidlá stanovujúce podmienky prípustnosti čisto procesnej povahy, ktorých nedodržanie bránilo vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu v poslednom stupni preskúmať odvolanie vo veci samej.
- 50 Na rozdiel od takýchto pravidiel také kritérium povolenia kasačného opravného prostriedku, akým je kritérium stanovené v § 367a ods. 1 ZPP, vyžaduje, aby Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) preskúmal význam právnej otázky nastolenej na podporu žiadosti o povolenie takéhoto opravného prostriedku pre právnu istotu, jednotné uplatňovanie práva alebo jeho vývoj.
- 51 Po tomto spresnení z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že zásada konformného výkladu vnútroštátneho práva s právom Únie vyžaduje, aby vnútroštátne súdy dodržiavali najmä zákaz výkladu vnútroštátneho práva *contra legem* a urobili všetko, čo je v ich právomoci, pričom zohľadnia vnútroštátne právo ako celok a uplatnia výkladové metódy, ktoré toto právo uznáva, s cieľom zaručiť plnú účinnosť dotknutého ustanovenia práva Únie a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným týmto ustanovením [pozri v tomto zmysle rozsudky z 5. októbra 2004, Pfeiffer a i., C-397/01 až C-403/01, EU:C:2004:584, body 118 a 119;

z 29. júna 2017, Popławski, C-579/15, EU:C:2017:503, body 31 až 34, ako aj z 11. júla 2024, Skarb Państwa (Neznačné omeškanie alebo nízka výška pohľadávky), C-279/23, EU:C:2024:605, bod 29 a citovaných judikatúru].

- 52 Požiadavka konformného výkladu zahŕňa najmä povinnosť vnútroštátnych súdov zmeniť prípadne ustálenú judikatúru, pokiaľ táto vychádza z výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je nezlučiteľný s cieľmi práva Únie. V dôsledku toho nemôže vnútroštátny súd platne zastávať názor, že vnútroštátne ustanovenie nemôže vykladať v súlade s právom Únie len z toho dôvodu, že sústavne vykladal toto ustanovenie v zmysle, ktorý nie je zlučiteľný s týmto právom [pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. apríla 2016, DI, C-441/14, EU:C:2016:278, body 33 a 34; zo 17. apríla 2018, Egenberger, C-414/16, EU:C:2018:257, body 72 a 73, ako aj z 11. júla 2024, Skarb Państwa (Neznačné omeškanie alebo nízka výška pohľadávky), C-279/23, EU:C:2024:605, bod 30 a citovaných judikatúru].
- 53 Vzhľadom na to, že len vnútroštátne súdy majú právomoc vykladať vnútroštátne právo, prináleží vnútroštátnemu súdu, aby posúdil, či je možné vykladať vnútroštátnu právnu úpravu, o ktorú ide vo veci samej, v súlade s požiadavkami článku 267 ZFEÚ. Súdnemu dvoru preto prináleží aby tomuto súdu poskytol určité užitočné usmernenia s ohľadom na informácie uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania [pozri v tomto zmysle rozsudok z 9. apríla 2024, Profi Credit Polska (Obnova konania ukončeného právoplatným rozhodnutím), C-582/21, EU:C:2024:282, bod 64].
- 54 V prejednávanej veci, ako vyplýva z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom v súvislosti s vývojom vyplývajúcim z judikatúry Ústavného súdu (Ústavný súd) uvedenej v bode 24 tohto rozsudku, zdá sa, že konformný výklad vnútroštátnej právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, je možný.
- 55 V tejto súvislosti treba poznamenať, že ustanovenia ZPP, o ktoré ide vo veci samej, zrejme nezakazujú, aby Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) v rámci konania o preskúmaní žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku posúdil, či otázka týkajúca sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie nastolená na podporu tejto žiadosti vyžaduje podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor, alebo naopak, či sa na ňu vzťahuje jedna z výnimiek pripomenutých v bode 36 tohto rozsudku.
- 56 Konkrétne sa nezdá, že by prípady uvedené v § 367a ods. 1 ZPP mali taxatívnu povahu. Za týchto podmienok sa zdá, že toto ustanovenie možno vykladať spôsobom, ktorý je v súlade s povinnosťou stanovenou v článku 267 treťom odseku ZFEÚ, a v tom zmysle, že kritérium významu nastolenej právnej otázky pre právnu istotu, jednotné uplatňovanie práva alebo jeho vývoj, nachádzajúce sa v uvedenom vnútroštátnom ustanovení, zahŕňa prípad, keď účastník sporu, ktorý žiada o povolenie podať kasačný opravný prostriedok, nastoľuje otázku týkajúcu sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, na ktorú sa nevzťahuje žiadna z výnimiek uvedených v bode 36 tohto rozsudku a ktorá v dôsledku toho vyžaduje podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor vzhľadom na ciele sledované článkom 267 ZFEÚ, ktoré sú pripomenuté v bodoch 33 až 35 tohto rozsudku.
- 57 Posúdenie uvedené v bode 55 tohto rozsudku si nevyžaduje podrobnejšie preskúmanie, než je preskúmanie, ktoré je Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) povinný vykonať podľa § 367a ods. 1 a § 367b ods. 4 ZPP, keďže toto posúdenie od tohto súdu vyžaduje len to, aby overil relevantnosť

nastolenej otázky pre vyriešenie sporu, ktorý mu bol predložený, a aby prípadne overil potrebu získať od Súdneho dvora výklad ustanovenia práva Únie uvedeného v tejto otázke z dôvodu, že na túto otázku sa nevzťahuje žiadna z výnimiek pripomenutých v bode 36 tohto rozsudku.

- 58 Treba tiež zdôrazniť, že povinnosť, ktorú má vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, na základe článku 267 tretieho odseku ZFEÚ, sa okrem týchto výnimiek nedotýka jeho zodpovednosti rozhodnúť, v ktorom štádiu vnútroštátneho konania je potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. októbra 2021, *Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi*, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 56). Okrem toho tomuto súdu prináleží posúdiť, či je v záujme riadneho výkonu spravodlivosti, aby bola táto otázka položená až po kontradiktórnej diskusii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 1. februára 2017, *Tolley*, C-430/15, EU:C:2017:74, bod 32).
- 59 Najvyššiemu vnútroštátnemu súdu, ktorý rozhoduje o žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku a ktorý je povinný obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, teda prináleží rozhodnúť, či je potrebné podať návrh na začatie prejudiciálneho konania v štádiu preskúmania tejto žiadosti alebo v neskoršom štádiu (pozri analogicky rozsudok zo 4. júna 2002, *Lyckeskog*, C-99/00, EU:C:2002:329, bod 18). Ak sa rozhodne podať návrh na začatie prejudiciálneho konania v štádiu preskúmania žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku, prináleží mu prerušiť konanie o tejto žiadosti až do vydania rozhodnutia o prejudiciálnej otázke a následne vykonať toto rozhodnutie pri posudzovaní otázky, či treba povoliť kasačný opravný prostriedok.
- 60 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 267 tretí odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, rozhodol v rámci konania o preskúmaní žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku, ktorého výsledok závisí od významu právnej otázky nastolenej jedným z účastníkov sporu pre právnu istotu, jednotné uplatňovanie práva alebo jeho vývoj, o zamietnutí takejto žiadosti o povolenie bez toho, aby posúdil, či je povinný obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, ktorá bola položená na podporu tejto žiadosti.

O druhej otázke

- 61 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 267 ZFEÚ v spojení s článkom 47 druhým odsekom Charty vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, musí v rozhodnutí, ktorým zamietla žiadosť o povolenie kasačného opravného prostriedku, ktorá obsahuje žiadosť o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor v súvislosti s otázkou týkajúcou sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, uviesť dôvody, pre ktoré nepodal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 62 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že zo systému zavedeného článkom 267 ZFEÚ v spojení s článkom 47 druhým odsekom Charty vyplýva, že pokiaľ sa vnútroštátny súd, proti rozhodnutiam ktorého nie je možné podať opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, nachádza v jednej z troch situácií uvedených v bode 36 tohto rozsudku, je oslobodený od povinnosti predložiť Súdnemu dvoru návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 tretieho odseku ZFEÚ, pričom z odôvodnenia jeho rozhodnutia musí buď vyplývať, že položená otázka týkajúca sa práva Únie nie je relevantná pre rozhodnutie v spore, alebo že výklad dotknutého ustanovenia práva Únie sa zakladá na judikatúre Súdneho dvora, alebo v prípade

neexistencie tejto judikatúry, že výklad práva Únie je vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu v poslednom stupni taký jasný, že tu nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti (rozsudok zo 6. októbra 2021, Consorzio Italian Management a Catania Multiservizi, C-561/19, EU:C:2021:799, bod 51).

- 63 Z odpovede na prvú otázku však vyplýva, že bez toho, aby bolo dotknuté uplatnenie dôvodu neprípustnosti čisto procesnej povahy, ako sú dôvody uvedené v bode 49 tohto rozsudku, najvyšší vnútroštátny súd, akým je Vrhovno sodišče (Najvyšší súd), nemôže zamietnuť žiadosť o povolenie kasačného opravného prostriedku, ktorá nastoluje otázku týkajúcu sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie bez toho, aby predtým posúdil, či je povinný podať na Súdny dvor návrh na začatie prejudiciálneho konania týkajúci sa tejto otázky alebo či sa na túto otázku vzťahuje jedna z výnimiek pripomenutých v bode 36 tohto rozsudku.
- 64 Z toho vyplýva, že ak tento najvyšší vnútroštátny súd rozhodne o zamietnutí takejto žiadosti na základe jednej z týchto výnimiek, toto rozhodnutie musí rešpektovať požiadavku odôvodnenia pripomenutú v bode 62 tohto rozsudku.
- 65 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 267 ZFEÚ v spojení s článkom 47 druhým odsekom Charty sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, musí v rozhodnutí, ktorým zamietla žiadosť o povolenie kasačného opravného prostriedku, ktorá obsahuje žiadosť o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor v súvislosti s otázkou týkajúcou sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, uviesť dôvody, pre ktoré nepodal návrh na začatie prejudiciálneho konania, a to buď že táto otázka nie je relevantná pre vyriešenie sporu, alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora, alebo že správny výklad práva Únie je taký jasný, že tu nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti.

O trovách

- 66 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

1. Článok 267 tretí odsek ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, rozhodol v rámci konania o preskúmaní žiadosti o povolenie kasačného opravného prostriedku, ktorého výsledok závisí od významu právnej otázky nastolenej jedným z účastníkov sporu pre právnu istotu, jednotné uplatňovanie práva alebo jeho vývoj, o zamietnutí takejto žiadosti o povolenie bez toho, aby posúdil, či je povinný obrátiť sa na Súdny dvor s prejudiciálnou otázkou týkajúcou sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, ktorá bola položená na podporu tejto žiadosti.

2. Článok 267 ZFEÚ v spojení s článkom 47 druhým odsekom Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, proti ktorého rozhodnutiam nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, musí v rozhodnutí, ktorým zamietá žiadosť o povolenie kasačného opravného prostriedku, ktorá obsahuje žiadosť o podanie návrhu na začatie prejudiciálneho konania na Súdny dvor v súvislosti s otázkou týkajúcou sa výkladu alebo platnosti ustanovenia práva Únie, uviesť dôvody, pre ktoré nepodal návrh na začatie prejudiciálneho konania, a to buď že táto otázka nie je relevantná pre vyriešenie sporu, alebo že predmetné ustanovenie práva Únie už bolo predmetom výkladu zo strany Súdneho dvora, alebo že správny výklad práva Únie je taký jasný, že tu nie je priestor na žiadne dôvodné pochybnosti.

Podpisy